

کتاب دانیال - شماره صد و بیست و چهار

پرده برداری از دانیال ۱۱:۴۰ - یک بررسی پیش‌گویانه از شباهت‌های تاریخی و رویدادهای آینده

Jeff Pippenger

2024-03-08

ما وقت می‌گذاریم تا در حالی که به آیهٔ چهل می‌پردازیم، ساختار باب یازدهم دانیال را تبیین کنیم. آیهٔ چهل، در معنای نبوی، موازی آیهٔ چهارده از باب هشتم دانیال است، از آن رو که نوری که مسیح، به‌عنوان شیر قبیله یهودا، در سال ۱۷۹۸ مہرگشایی کرد، بر دانیال باب هشت آیه چهارده مبتنی بود؛ به همین ترتیب، نوری که او در سال ۱۹۸۹ مہرگشایی کرد، بر آیه چهل مبتنی بود.

چنان‌که پیش‌تر اشاره کرده‌ایم، هرچند در مقاله‌ای قبلی واقعاً به آن نپرداختیم، هنگامی که روش باران آخر «خط بر خط» را به کار می‌بریم، آیه چهل دو خط متمایز را ترسیم می‌کند، زیرا زمان پایان هر دو جنبش فرشته اول و فرشته سوم را در خود دارد.

وقتی زمان انتهای آیه 40 در سال 1798 و زمان انتهای آن در سال 1989 را کنار هم می‌گذاریم، درمی‌یابیم که دانیال باب 8، آیه 14 با دانیال باب 11، آیه 40 هم‌راستا است، زیرا هر دو نمایانگر دانشی‌اند که مہرش در تاریخ نبوی سه فرشته مکاشفه باب 14 گشوده می‌شود. آنها همچنین از این جهت به هم پیوند دارند که آیه 14 رویای «mareh» ظهور ناگهانی مسیح در هیکل است و آیه 40 رویای «chazon» دربارهٔ دوهزار و پانصد و بیست سال تاریخ نبوی. یکی یک نقطه زمانی است و دیگری یک دوره زمانی.

یکی نمایانگر بازسازی و پاکسازی معبد است، دیگری نمایانگر ویرانی و پیمان شدن معبد. یکی نمایانگر دو هزار و سیصد سال است و دیگری نمایانگر دو هزار و پانصد و بیست سال. یکی با رودخانه اولای نشان داده می‌شود و دیگری با رودخانه هیدکل. یکی نمایانگر بشریت است و دیگری نمایانگر الوهیت. اگر درست فهمیده شود، آیه چهل در ارتباط با آیه چهارده به شکلی شگفت‌انگیز عمیق است. 1798 نمایانگر کار الوهیت است و 1989 نمایانگر شورش بشریت.

ما در مقاله پیشین دریافتیم که شرح فتح سه مانع به دست پادشاه شمال به صورت ترتیبی ارائه شده است، اما در به کار بردن عملی رویدادهای به تصویر کشیده شده باید با دقت عمل کرد؛ زیرا آیات چهل و دو تا چهل و چهار (شامل) در واقع با آیه چهل و یک هم‌راستا هستند، یعنی همان قانون یکشنبه‌ای که به زودی در ایالات متحده برقرار می‌شود. در همان جاست که اتحاد سه گانه تحقق می‌یابد و همان جاست که پیام فریاد بلند «شرق» و «شمال» آغاز می‌شود.

در باب یازدهم دانیال، در طول سال‌ها پژوهشگران ادونتیست دریافته‌اند که دانیال در تصویرسازی‌های خود از روم از شگرد ویژه‌ای بهره می‌گیرد. اوریا اسمیت در کتاب «دانیال و مکاشفه» به این نکته اشاره می‌کند. دانیال ابتدا مشخص می‌کند که روم چگونه بر جهان مسلط می‌شود، سپس در آیات بعدی به آغاز همان تاریخ بازمی‌گردد، فتوحات سیاسی را برمی‌شمارد و بیان می‌کند که روم در همان دوره تاریخی چگونه با قوم خدا تعامل می‌کند. سپس در نهایت توضیح می‌دهد که روم چگونه به پایان خود می‌رسد. اصلی که دانیال به کار می‌گیرد «تکرار و بسط» نامیده می‌شود.

این روش سه مرحله‌ای در آیات چهل تا چهل و پنج مشخص می‌شود. آیات چهل تا چهل و سه، فرایند سه مرحله‌ای تسخیر کره زمین به دست روم مدرن را معرفی می‌کنند؛ سپس در آیه چهل و چهار، دانیال

به آیهٔ چهل و یک بازمی‌گردد، یعنی به زمانی که «اخبار»ی زیر بیرق یکصد و چهل و چهار هزار اعلام می‌شود و آنگاه پاپیسم با خشم عظیم برمی‌خیزد تا بسیاری را نابود کرده و به کلی از میان بردارد. سپس در آیهٔ چهل و پنج و در باب دوازده، آیهٔ یک، پاپیسم میان دریاها و کوه مقدس پرجلال، در حالی که هیچ‌کس یاری‌اش نمی‌کند، به پایان خود می‌رسد، هم‌زمان با بسته شدن مهلت آزمایشی انسان.

در آیهٔ سی‌ام باب یازدهم کتاب دانیال، آغاز روایتی را می‌یابیم که «خواهر وایت» آن را کلمه‌به‌کلمه تا آیهٔ سی‌وششم نقل می‌کند و سپس می‌نویسد: «صحنه‌هایی مشابه آنچه در این آیات توصیف شده رخ خواهد داد.» آیات سی و سی‌ویکم گذار تاریخی از روم وثنی به روم پاپی را به‌عنوان پادشاهی‌های چهارم و پنجم نبوت کتاب مقدس، به ترتیب، مشخص می‌کنند. آیهٔ سی‌ویکم تاریخی را شرح می‌دهد که بیانگر چگونگی نشان دادن روم پاپی بر تخت زمین در سال ۵۳۸ است.

در آیهٔ سی‌ویکم، نخستین چیزی که مشخص می‌شود این است که کلویس، پادشاه فرانک‌ها (فرانسهٔ امروزی)، در سال ۴۹۶ به حمایت از پاپیت برخاست. سپس کلویس از بت‌پرستی آشکار به بت‌پرستی پنهان کاتولیسیسم (دین همسرش کلوتیلدا) تغییر کیش داد. او آنگاه تخت خود را وقف برکشیدن پاپیت بر سریر زمین کرد. کلویس در آن آیه با «بازوان» نمایانده شده بود، زیرا بازوی قدرت نظامی‌اش و بازوی قدرت مالی‌اش را به کاری که در پیش گرفت اختصاص داد.

کار آغازین کلویس نمایانگر کار همهٔ پادشاهان اروپای سابقاً بت‌پرست بود که مقدر بود با گذر تاریخ، انواع پشتیبانی‌ها را برای فاحشهٔ روم فراهم آورند. کلویس، و پس از او فرانسه، از سوی کلیسای کاتولیک به لقب نخست‌زادهٔ کلیسای کاتولیک و نیز دختر ارشد کلیسای کاتولیک مسح شد. او نماد نخست آن گروه پرشماری از پادشاهان بود که با فاحشهٔ صور مرتکب زنا شدند.

در این معنای نبوی، کلویس به‌وسیلهٔ اخاب نمایانده شده بود؛ کسی که او نیز با ایزابل زنا کرده بود (نماد کلیسای کاتولیک در کتاب مکاشفه) و همچنین سرآمد پادشاهان ده قبیله بود، همان‌گونه که کلویس به نماد برجستهٔ ده شاخ روم بت‌پرست بدل شد (نگاه کنید به دانیال باب هفتم). آن پادشاهان اروپا سرانجام فاحشهٔ بابل را بر تخت زمین خواهند نشاند. در این معنا، اخاب و کلویس هر دو نمایندهٔ ایالات متحده‌اند؛ ایالات متحده‌ای که در روزهای آخر با نهاد پاپی زنا می‌کند.

رونالد ریگان آغازگر زنا بود و او آخرین رئیس‌جمهوری خواهد بود که نه پادشاه دیگر سازمان ملل متحد را نیز به ارتکاب همان عمل وادار خواهد کرد. ریگان در زمان پایان، در سال ۱۹۸۹، رئیس‌جمهور بود و بنابراین باید به‌طور نبوی نمایانگر آخرین رئیس‌جمهور در تاریخ باشد که در آن نه پادشاه دیگر همان عمل را انجام می‌دهند، زیرا عیسی همواره پایان یک چیز را با آغاز آن به تصویر می‌کشد. ریگان شخصیتی ثروتمند و شناخته‌شده در رسانه بود که به‌خاطر سبک خاص سخن‌گفتنش بسیار مورد توجه بود؛ او ابتدا در حزب دموکرات بود و در نهایت به حزب جمهوری‌خواه پیوست.

در آیهٔ سی‌ویکم، نیروهایی که نمایندهٔ پاپیت بودند، قدس قوت را آلوده خواهند کرد. از منظر نبوی، قدس قوت برای هم روم بت‌پرست و هم روم پاپی، شهر روم بود. این بر این واقعیت مبتنی است که هر دو روم در دوره‌ای معین از شهر روم حکومت کردند و هنگامی که از شهر روم حکومت می‌کردند، عملاً شکست‌ناپذیر بودند.

روم بت‌پرست فرمانروایی سیصد و شصت‌سالهٔ خود را در نبرد آکتیوم، در سال ۳۱ پیش از میلاد آغاز کرد. دانیال، باب یازدهم، آیهٔ بیست‌و‌چهار نشان می‌دهد که آنان برای «زمانی» نقشه‌های خود را از دژ خود، که شهر روم بود، طرح خواهند کرد. «زمان» نبوی برابر با سیصد و شصت سال است، و سیصد و شصت سال پس از نبرد آکتیوم، که در آن آنتونی و کلئوپاترا شکست خوردند، کنستانتین از شهر روم به شهر قسطنطنیه منتقل شد و دورهٔ شکست‌ناپذیری روم بت‌پرست به پایان رسید.

هنگامی که سومین مانع جغرافیایی روم پاپی (گوت‌ها) در سال ۵۳۸ از شهر رم رانده شدند، دوران هزار و دویست و شصت‌ساله برتری روم پاپی آغاز شد و تا ۱۷۹۸ ادامه یافت؛ زمانی که پاپ از شهر رم بیرون برده شد و بدین‌سان زخم مرگبار پیشگویی‌شده بر وحش پاپی وارد آمد، و در سال بعد، ۱۷۹۹، آن پاپ (آن زن که بر وحش سوار شده بود) در اسارت درگذشت.

نیروهای (کلوویس) که در خدمت پاپی بودند قرار بود پناهگاه قدرت را آلوده کنند، و قسطنطین آن کار را آغاز کرد، با معرفی آن شهر از حیث نظری به‌عنوان شهری فروتر از قسطنطنیه؛ و از آن پس، جنگ‌های آن دوره تاریخی که به دست دشمنان روم انجام می‌شد، همواره بر حمله به شهر روم متمرکز بود؛ و تا سال ۴۷۶، دیگر هرگز هیچ بازمانده واقعی رومی بر آن شهر حکومت نکرد، تا سال ۵۳۸ که آن شهر به پناهگاه قدرت روم پاپی بدل شد.

خاب، کلوویس و فرانسه، ایالات متحده را تمثیل می‌کنند و قدس حصین ایالات متحده، قانون اساسی ایالات متحده است. آن سند، سندی الهی است و نشان راهی در تاریخ نبوتی است. از زمانی که رونالد ریگان در تاریخ منتهی به ۱۹۸۹ از پاپی حمایت کرد، قانون اساسی تحت حمله‌ای پیوسته و فزاینده بوده است، همان‌گونه که در زوال و سقوط روم بت‌پرست، قدس حصین مورد حمله بود. هنگامی که قانون یکشنبه‌ای که به زودی در ایالات متحده فرا می‌رسد به اجرا گذاشته شود، قانون اساسی به‌طور کامل برچیده خواهد شد. از زمان ریگان تا آن قانون یکشنبه، تاریخ سال‌های ۳۳۰ تا ۵۳۸ تکرار می‌شود. در سال ۵۳۸، پاپی بر تخت نشانده شد و بدین‌سان شفای زخم مهلکش در آن قانون یکشنبه را تمثیل می‌کرد.

دوره از رونالد ریگان تا قانون روز یکشنبه دوره‌ای نبوی است که به‌طور مشخص توسط کلام نبوی خدا تعیین شده است. «بازوها»، که نماینده‌شان کلوویس بود، نیز قرار بود «مستمر» را از قلمرو پیش‌تر بت‌پرست امپراتوری روم از میان بردارند. دین امپراتوری از همان آغاز بت‌پرستی بود، و کلوویس کار جایگزین کردن دین بت‌پرستی آشکار با دین کاتولیک را آغاز کرد، که در واقع چیزی جز بت‌پرستی پوشیده نیست.

ایالات متحده، هنگامی که در قانون قریب‌الوقوع یکشنبه، علامت اقتدار پاپی را اعمال کند، دین پروتستانتیسم را به کلی از میان برمی‌دارد؛ زیرا تنها تعریف واژه «پروتستان» اعتراض به رم است. اگر علامت اقتدار رم را بپذیرید، در حال اعتراض به رم نیستید. در کتاب عاموس، باب سوم، آیه سه، عاموس این پرسش بلاغی را می‌پرسد: «آیا دو نفر می‌توانند با هم راه بروند مگر آنکه توافق داشته باشند؟»

در جنبش‌هایی که اکنون در ایالات متحده در جریان‌اند و هدفشان تضمین حمایت دولت از نهادها و آیین‌های کلیساست، پروتستان‌ها قدم در جای پای پاپیان می‌گذارند. بلکه فراتر از این، آنان در را می‌کشایند تا پاپیت برتری‌ای را که در دنیای قدیم از دست داده بود، در آمریکای پروتستان بازپس گیرد.

وقتی که دین بت‌پرستی در سال ۵۰۸ از جایگاه دین رسمی قلمرو کنار گذاشته شد، این حاکی از آن بود که بازدارنده‌ای که پولس در رساله دوم به تسالونیکیان فصل دوم از آن یاد می‌کند، پیش از آشکار شدن مرد گناه در قانون یکشنبه نزدیک‌الوقوع در ایالات متحده برداشته شده بود. به انقیاد درآوردن دین آشکارا بت‌پرستانه و گذار آن به بت‌پرستی پنهان کاتولیسیسم به یکباره رخ نداد، و در تاریخ چنین ثبت شده که آغازش با گرویدن کلوویس به آیین کاتولیک در سال ۴۹۶ بوده و تا سال ۵۰۸ به‌طور کامل تحقق یافت.

بدین‌سان، از دوران ریگان، که از ۱۹۸۹ آغاز می‌شود، تا قانون یکشنبه نزدیک‌الوقوع، پروتستان‌تیسیم اصیل در ایالات متحده به کلی مهار خواهد شد. در آن زمان، قانون اساسی، «پناهگاه قدرت» برای ایالات متحده، ملغی خواهد شد و چهارمین کار «بازوها»ی آیه سی‌ویکم به انجام خواهد رسید؛ آنگاه که همان «بازوها» دستگاه پاپی را بر تخت زمین می‌نشانند، چنان‌که در سال ۵۳۸ چنین بود.

به محض اینکه نهاد پاپی در سال ۵۳۸ بر تخت نشست، روایت در کتاب دانیال از شرح این‌که پاپی چگونه جهان را به زیر سلطه آورد، به موضوع این‌که پاپی چگونه در آن دوره تاریخی بر قوم خدا جفا روا داشت، تغییر می‌کند. در آیه چهارده از باب دهم دانیال، جبرئیل به دانیال اطلاع داده بود که هدف رؤیایی که قرار بود ارائه کند این بود که نشان دهد «در ایام آخر چه بر سر قوم خدا خواهد آمد».

اکنون آمده‌ام تا تو را بفهمانم آنچه بر قوم تو در ایام آخر خواهد آمد، زیرا این رؤیا هنوز برای روزهای بسیار است. دانیال ۱۰:۱۴

آیات سی‌ودو تا سی‌وشش آیاتی هستند که خواهر وایت صراحتاً می‌گوید تکرار خواهند شد، و آن آیات جفای دوران حکومت هزار و دویست و شصت‌ساله پاپی را از زمانی که در سال ۵۳۸ بر تخت نشانده شد تا هنگامی که در سال ۱۷۹۸ زخم مهلک خود را دریافت کرد، توصیف می‌کنند.

و آنانی که بر ضد عهد بدکاری می‌کنند، او ایشان را با تملقات خواهد فریفت؛ اما قومی که خدای خود را می‌شناسند نیرومند خواهند شد و کارهای بزرگ خواهند کرد. و خردمندان در میان قوم بسیاری را تعلیم خواهند داد؛ با این همه، ایشان روزهای بسیار به شمشیر و آتش و اسارت و غارت خواهند افتاد. و چون بیفتند، با مدد اندک یاری خواهند یافت؛ اما بسیاری با تملقات به ایشان خواهند پیوست. و برخی از خردمندان نیز خواهند افتاد، تا ایشان آزموده و پالوده و سفید شوند، تا زمان پایان؛ زیرا هنوز زمانی مقرر باقی است. و آن پادشاه بر وفق اراده خود عمل خواهد کرد؛ و خود را برخواهد افراشت و خویشتن را بر هر خدایی بزرگ خواهد نمود، و بر ضد خدای خدایان سخنان شگفت خواهد گفت، و تا انجام یافتن خشم کامیاب خواهد بود؛ زیرا آنچه مقرر شده است انجام خواهد شد. دانیال ۱۱:۳۲-۳۶.

این آیات آزار و اذیت‌های عصر تاریکی را شرح می‌دهند و سپس آیه سی‌وششم تصریح می‌کند که نظام پاپی تا زمانی کامیاب خواهد بود که نخستین خشم خدا علیه پادشاهی شمالی اسرائیل در سال ۱۷۹۸ به انجام برسد. دانیال نخست نشان می‌دهد که چگونه نظام پاپی بر تخت جهان نشانده شد، سپس چگونه با قوم خدا رفتار کرد، و سرانجام سقوط نهایی آن را بیان می‌کند. آیات چهل تا چهل‌وسه باب یازدهم دانیال نشان می‌دهند که چگونه نظام پاپی کنترل جهان را به دست می‌گیرد؛ سپس آیه چهل‌وچهار نشان می‌دهد که چگونه او قوم آخرالزمانی خدا را آزار می‌دهد؛ و آیه چهل‌وپنج نیز بیان می‌کند که چگونه او بی‌آنکه یآوری برایش باشد به پایان نهایی خود می‌رسد.

واژه عبری «حقیقت» توسط زبان‌شناس شگفت‌انگیز با کنار هم آوردن حرف‌های نخست، سیزدهم و آخر الفبای عبری ساخته شد تا واژه «حقیقت» پدید آید. سیزده نماد عصیان است و نخستین نمایانگر آخرین است.

آیه سی‌ویکم پایان روم بت‌پرست را به‌عنوان چهارمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس توصیف می‌کند و آیه سی‌وششم پایان روم پاپی را به‌عنوان پنجمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس مشخص کرده است. میان نخستین توصیف از سقوط روم و آخرین توصیف از سقوط روم، ارتداد قرار دارد که در تاریخ میان آغاز و پایان با کشتار میلیون‌ها نفر از قوم خدا به دست نهاد پاپی نمایانده شده است. کاربرد این آیات مهر «حقیقت» را بر خود دارد.

آیات ۴۰ تا ۴۵ که در آیات ۳۰ تا ۳۶ به تصویر کشیده شده‌اند، با سقوط پاپیت آغاز می‌شوند و با سقوط پاپیت پایان می‌یابند. در میانه این تاریخ، که از ۱۷۹۸ آغاز می‌شود و تا پایان مهلت فیض امتداد می‌یابد، سرکشی روم مدرن قرار دارد که بار دیگر قوم خدا را به قتل می‌رساند. کاربست این آیات نیز مهر «حقیقت» را بر خود دارد و این آیات با یکدیگر همسو هستند تا دو شاهد فراهم آورند که «حقیقت» را تثبیت کنند، و هر دو خط، روم را توصیف می‌کنند؛ همان نمادی که «رؤیا را برقرار خواهد ساخت».

و در آن زمان‌ها بسیاری بر ضد پادشاه جنوب برخوانند خاست؛ و نیز غارتگران قوم تو خود را بلند خواهند ساخت تا رؤیا را استوار سازند، اما فرو خواهند افتاد. دانیال ۱۱:۱۴.

پدیده پیشگویانه‌ای که دانیال در فصل یازدهم به کار می‌گیرد، نه فقط در آیات ۳۰ تا ۳۶ و سپس ۴۰ تا ۴۵ به کار می‌رود، بلکه در مواضع دیگری نیز به کار می‌رود. آیات ۱۴ تا ۱۹ نشان می‌دهند که چگونه روم بت‌پرست بر جهان مسلط شد، سپس آیات ۲۰ تا ۲۴ نشان می‌دهند که روم بت‌پرست چگونه با قوم خدا رفتار کرد، و از آیه ۲۴ تا آیه ۳۰ سقوط روم بت‌پرست بیان می‌شود.

آیه چهارده آغاز روم بت‌پرست است و آیه سی پایان روم بت‌پرست. در تاریخی که در بخش میانی نمایانده شده است، روم بت‌پرست به‌عنوان عامل به‌صلیب‌کشیدن مسیح معرفی می‌شود؛ از این رو، شورش بخش میانی این آیات را «حقیقت» معرفی می‌کند. آلفا و امگا امضای خود را در سراسر فصل یازدهم کتاب دانیال نهاده است.

آیه چهل تاریخی را در بر دارد که در دوران رونالد ریگان آغاز می‌شود و اتحادی را که میان رئیس‌جمهور ایالات متحده و مرد گناه شکل گرفت مشخص می‌کند. این آیه دوره‌ای معین را نشان می‌دهد که با قرار گرفتن پاپیت بر تخت زمین پایان می‌یابد، همان‌گونه که در سال ۵۳۸ بود. اتفاقی نیست که کلویس، پادشاه فرانک‌ها - که سرزمین‌شان همان فرانسه امروزی است - نماد ایالات متحده است. کلویس نماد ریگان بود. ریگان نماد پروتستانتیسم بود، همان‌گونه که کلویس نماد بت‌پرستی بود.

نبردی که در آن کلویس، پادشاه فرانک‌ها، به آیین کاتولیک گروید، نبرد تولیباک (که با نام نبرد زولپیش یا نبرد کلن نیز شناخته می‌شود) بود. این نبرد در سال ۴۹۶ رخ داد. کلویس در آن زمان بت‌پرست بود، اما در جریان نبرد، هنگامی که به نظر می‌رسید نیروهایش در آستانه شکست قرار دارند، برای یاری به خدای مسیحی همسر کاتولیکش دعا کرد و نذر کرد که اگر پیروز بیرون آید، به مسیحیت بگردد. کلویس نبرد را برد و در نتیجه، او و بخش قابل توجهی از جنگجویان فرانکش به آیین کاتولیک گرویدند؛ رویدادی مهم در روند مسیحی‌شدن فرانک‌ها.

رونالد ریگان، که خود را پروتستان می‌دانست، اظهار کرد که انگیزه‌اش برای ایجاد یک ائتلاف پنهانی با پاپ رم این بود که او بر این باور بود که اتحاد شوروی ضد مسیح پیشگویی‌های کتاب مقدس است. در نبرد ریگان با اتحاد شوروی سابق، بدون آنکه به سردرگمی‌اش درباره اینکه ضد مسیح کیست پی ببرد، با ضد مسیح هم‌پیمان شد.

«کسانی که در فهم واژه دچار سردرگمی می‌شوند و معنای ضد مسیح را در نمی‌یابند، مسلماً خود را در جانب ضد مسیح قرار خواهند داد.» مجموعه کرس، 105.

ایالات متحده نمادی نبوتی دوگانه است، چنان‌که با دو شاخ وحش زمین نشان داده شده است. فرانسه نیز نمادی نبوتی دوگانه است، چنان‌که در فصل یازدهم کتاب مکاشفه به‌صورت سدوم و مصر نمایانده شده است. فرانسه نخست‌زاده دستگاه پاپ است و ریگان، که نماینده ایالات متحده بود، نخستین ده پادشاه فصل هفدهم مکاشفه در ایام آخر بود که با فاحشه‌ صور مرتکب زنا شد؛ همان که از سال ۱۷۹۸ فراموش شده بود. او در زمان پایان در سال ۱۷۹۸ فراموش شد، اما در زمان

پایان در سال ۱۹۸۹ یادآوری او آغاز می‌شود.

کلوویس، رهبر فرانسه، آغاز دوره‌ای را رقم زد که به بر تخت نشاندن نهاد پاپی در سال ۵۳۸ انجامید، و در پی آن نهاد پاپی در شورای اورلئان قانون یکشنبه را تصویب کرد. ریگان، رهبر ایالات متحده، آغاز دوره‌ای را رقم زد که در حال منتهی شدن است به این که نهاد پاپی بار دیگر با قانون یکشنبه‌ای که به زودی فرا می‌رسد، بر تخت حکومت زمین نشاندن شود.

فرانسه همان قدرت دوگانه‌ای است که در سال 538 دستگاه پاپی را بر تخت نشاند، و فرانسه، از طریق ژنرال برتیه‌ی ناپلئون، در سال 1798 دستگاه پاپی را از تخت به زیر کشید. ایالات متحده در روزهای آخر دستگاه پاپی را بر تخت خواهد نشاند و به‌عنوان پادشاه پیشتاز ده پادشاه، سرانجام "او را ویران و عریان خواهد ساخت، گوشتش را خواهد خورد، و او را با آتش خواهد سوزاند."

آیهٔ چهل تاریخ آیهٔ سی‌ویک را دربردارد و مشخص می‌کند که کار نشانیدن دوبارهٔ پاپیت بر تخت زمین به‌وسیلهٔ دوره‌ای نمایانده شده است که با رونالد ریگان آغاز می‌شود و با آخرین رئیس‌جمهور ایالات متحده پایان می‌یابد. آن رئیس‌جمهور نهایی از سوی ریگان نمونه‌وار شده خواهد بود، زیرا عیسی همواره پایان را با آغاز نشان می‌دهد.

در آیات نخست باب یازدهم دانیال، که در آن تاریخ نبوی بیان شده است (آیهٔ دوم)، تاریخی را می‌یابیم که پیش از تاریخ پادشاهی یونان بوده است. یونان نماد سازمان ملل متحد و حکومت جهانی واحد ده پادشاه باب هفدهم مکاشفه است. آیهٔ سوم باب یازدهم دانیال اسکندر کبیر را معرفی می‌کند و آیهٔ دوم نمایانگر تاریخی است که پیش از حکومت جهانی واحد در روزهای آخر می‌آید.

در آیهٔ نخست، جبرئیل صرفاً خاطرنشان می‌کند که او در آغاز پادشاهی مادها و پارس‌ها داریوش را تقویت کرده بود، اما جبرئیل در باب دهم نزد دانیال آمد، زمانی که کورش پارسی—نه داریوش مادی—در آن هنگام حکومت می‌کرد. پس از آن که این پادشاهی را به‌روشنی به‌عنوان پادشاهی دوگانهٔ پیشگویانهٔ مادها و پارس‌ها (همان‌گونه که فرانسه و ایالات متحده چنین‌اند) به هم پیوند می‌دهد، جبرئیل سپس تاریخی را که بر پادشاهی جهانی اسکندر کبیر مقدم است معرفی می‌کند.

و اکنون حقیقت را به تو نشان خواهم داد. اینک، سه پادشاه دیگر در پارس برخوانند خاست؛ و چهارمی از همهٔ ایشان بسیار ثروتمندتر خواهد بود، و به نیروی خود، به واسطهٔ ثروتش، همگان را بر ضد مملکت یونان برخواند انگیخت. دانیال ۱۱:۲.

آلفا و امگا همواره پایان یک چیز را در کنار آغاز همان چیز نشان می‌دهد، و آیهٔ دوم به تاریخی می‌پردازد که پیش از استقرار حکومت واحد جهانی قرار دارد؛ حکومتی که نمونه‌اش را در پادشاهی یونان اسکندر مقدونی می‌بینیم. آیهٔ دوم سطری از نبوت دربارهٔ ایالات متحده است که، به‌عنوان قدرت دوشاخ روزهای آخر، نمونه‌اش در قدرت دوگانهٔ مادها و پارس‌ها و نیز در فرانسه دیده می‌شود. این آیه پادشاهانی را معرفی می‌کند که نماد رؤسای‌جمهور ایالات متحده در روزهای آخر خواهند بود؛ کسانی که پیش از حکومت واحد جهانی سه‌گانه اژدها، وحش و پیامبر کاذب برخوانند خاست. کلویس با ریگان موازات دارد، به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور در آغاز تاریخی که به باز نشانیدن ضد مسیح بر تخت می‌انجامد.

از زمان کوروش، در فصل یازدهم دانیال، سه رئیس خواهند بود و پس از آنان چهارمی که از همهٔ آنان بسیار ثروتمندتر خواهد بود. داریوش نخستین پادشاه امپراتوری ماد و پارس بود، و کوروش، که در زمانی پادشاهی می‌کرد که دانیال تاریخ را از جبرئیل دریافت کرد، دومین پادشاه بود. چهار پادشاه پس از کوروش خواهند آمد؛ بنابراین چهارمین پادشاهان پس از او، ششمین پادشاه خواهد بود.

شاه ششم ثروتمندترین شاه خواهد بود، و رئیس‌جمهور ثروتمند (شاه) همه را بر ضد قلمرو یونان برخواهد انگیخت. روسای جمهور از زمان ریگان عبارت بودند از بوش اول، کلینتون، بوش دوم، اوباما؛ بنابراین شاه ششم، و ثروتمندترین، ترامپ خواهد بود. آن شاه (رئیس‌جمهور) قلمرو یونان (جهانی‌گرایان) را «up» up خواهد کرد. تعریف عبارت عبری «up» up بسیار روشن‌گر است.

واژه عبری ترجمه شده به «برانگیختن» در آن آیه، ریشه‌ای ابتدایی به معنای «بیدار کردن» یا «بیدار شدن» است. در تاریخی که حاکم چهارم پس از کوروش نماد آن است، رئیس‌جمهوری بسیار ثروتمندتر از هر رئیس‌جمهور دیگری برپا داشته خواهد شد و به واسطه قوت و قدرتش «بیداری» ای علیه یونان پدید خواهد آمد. یونان که نمادی از جهانی‌گرایی، ترقی‌خواهی و «ووک‌ایسم» است، در کانون توجه تاریخ ششمین و ثروتمندترین رئیس‌جمهور قرار خواهد گرفت. او سراسر قلمرو کره زمین را نسبت به مناقشه «ووک‌ایسم» ترقی‌خواهانه و سلطه جهانی بیدار خواهد کرد.

بیداری نسبت به جنبش «ووک‌ایسم» پیشرو که در دوران ریاست‌جمهوری ثروتمندترین رئیس‌جمهور پدید می‌آید، در شاخ جمهوری خواه رخ می‌دهد؛ درست در همان زمانی که بیداری ده باکره در شاخ پروتستان رخ می‌دهد.

ما مطالعه خود را درباره دانیال باب یازدهم آیه چهارم در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

با وجود افول گسترده ایمان و پارسایی، در این کلیساها پیروان حقیقی مسیح وجود دارند. پیش از فرود آمدن نهایی داورهای خدا بر زمین، در میان قوم خدا چنان احیایی از پارسایی نخستین پدید خواهد آمد که از زمان رسولان تاکنون نظیرش دیده نشده است. روح و قدرت خدا بر فرزندان او افاضه خواهد شد. در آن زمان، بسیاری خود را از آن کلیساهایی جدا خواهند کرد که در آنها محبت این جهان جای محبت به خدا و کلام او را گرفته است. بسیاری، چه از خادمان و چه از مردم، با شادمانی آن حقایق عظیم را خواهند پذیرفت که خدا در این زمان برای آماده کردن قومی برای آمدن دوم خداوند اعلام کرده است. دشمنان‌ها می‌خواهند مانع این کار شود؛ و پیش از آنکه زمان چنین جنبشی فرا رسد، خواهد کوشید با معرفی نسخه‌ای جعلی، از وقوع آن جلوگیری کند. در آن کلیساهایی که بتواند آنها را زیر قدرت فریبنده خود بیاورد، چنان وانمود خواهد کرد که برکت ویژه خدا افاضه شده است؛ آنچه گمان می‌رود علاقه دینی عظیمی باشد، آشکار خواهد گشت. انبوهی از مردم به وجد خواهند آمد که خدا به گونه‌ای شگفت برایشان عمل می‌کند، حال آنکه آن کار از روحی دیگر است. شیطان با پوششی دینی خواهد کوشید نفوذ خود را بر جهان مسیحی گسترش دهد. جدال عظیم، ۴۶۴.